

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

86.
100

Illustrissimo Principi ac
Domino,

D. R. VDOLPHO,
PRINCIPI ANHALTINO, CO-
MITI ASCANIAE, DOMINO SER-
vestæ & Bernburgi, &c.

*Cum illustrissima Principe ac
Domiâ, Dn.*

DOROTHEA HEDWIGE,
REVERENDISS. ET ILLV-
stris. PR. ac Domini,

*Dn. HENRICI IVLII,
Episcopi Halberstad. Ducis Brunsvic. &
Luneburg. &c. Filiâ*

Nuptias celebranti VVolferbyti A. D. XXIX.
Decemb Anno 1606. Sponsamq; illustrissimam
dominam ducenti A. D. Calend. Martij
Anno 1606.

Carmen scriptum ab
ALBERTO VOITO CONRECTO-
re Scholæ Servestanæ.

Servestæ, Excudebat Iohannes Schleer, Anno M. DC. VI.

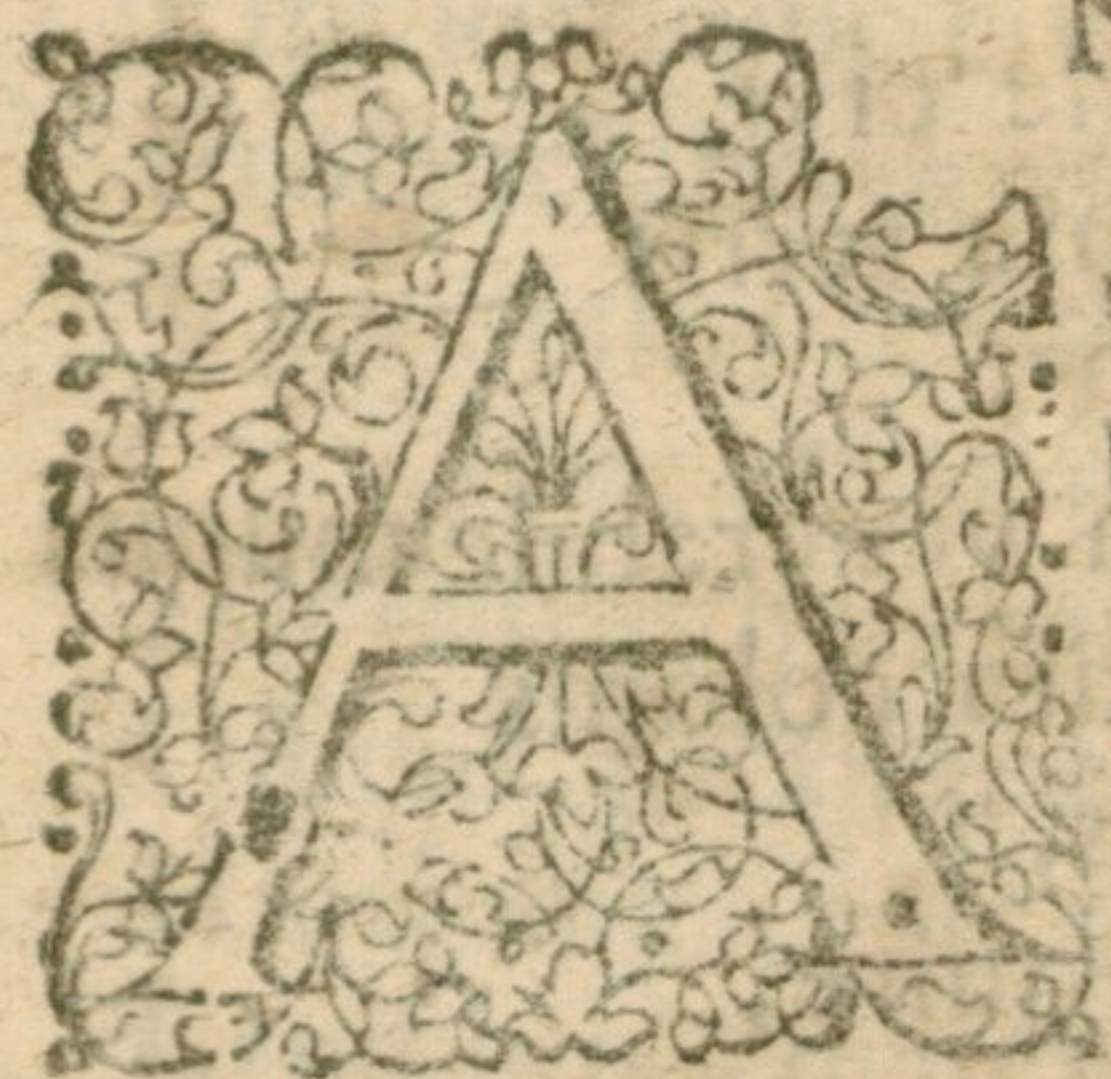
08

EPITHALAMIVM

Carmen.

Naus habet finem, finem, RVDOL-
PHE. dolori (aulam.
Pone tuo, Alcaniam luctu qui miscuit
Iam Soror, & Saxo affinis, iam Filia Fra-
tris, (sorore,
Iam duce Tecciaco, & vestra prognata
Spes nova Saxonæ, sacra spes altera RVDOL-
PHE,

Debita naturæ solverunt, debita morti,
Et fatis cessere suis, meliora secuti;
Quorum semper honos, nomen, laudesq; manebunt.
Tu quoque solve libens naturæ debita, Princeps!
Sed læto magis auspicio, & melioribus anni
Ominibus, cœloq; novas volvente Calendas,
Debita solve libens naturæ, & gigne vicissim,
Te qualem & quantum tanti genuere Parentes;
Nomenque Alcanium generando in secla propaga.
Iubila post fletus redeant, post nubila Phœbus.
Ianus adest, novus annus adest, nova vota, novusq;
Sol redit ad nostrum radijs felicibus orbem,
Atq; novo super axe domum tibi ducit habendam
Gvelforum illustri generosam stirpe Maritam:
Quam Pietas, quam casta Fides, quam Gloria gentis
Antiquæ, & Iuno comitatur pronuba, Amorumque
Et genus atq; Venus, non probris illa nefandis,

D 2

Non

Non illa incestis Fratrum, Matrumque Patrumque
Spurca libidinibus, summi que infamia coeli:
Sed pia, sed sancta, & fidi bona Mater amoris:
Qualis ubi os terris, caeloque ostentat honestum
Lucifer ante diem, seramque ante Hesperus umbram.
Ergo age, dive Pater Patriae, illustrissime Princeps,
Ergo maritales animo jam concipe curas,
Nec Pater & Pastor modò, sed bonus esse Maritus
Perge, tuo exemplar pangens memorabile civi.

Tuque Dei dono Ascaniis concredita terris
Divis orta bonis, divos paritura Deaque,
DOROTHEE HEDVVIGIS, Superum venerabile munus
Tolle pedem aureolum, Sorabisque habitata colonis
Moenia, Arestinam late loca fronte serenas,
Ingredere! & vestiga oculis, animoque require,
Quem sonipes gemmis, & multo splendida auro,
In mediis tanto portat fessore superbus.
I, sequere! praecessit eques, praecessit ad arcem,
Os, humerosque Deo similis, tua maxima cura:
Qui te sub leges vocat & sua jura, benignus
Qui Dominus blando Dominam te more salutat.
Tu sexum venerare marem, & reverenter habeto,
Imperioque, volens, parere aduesce virili;
Disce iugum, sed cum caro tolerare jugali:
Disce pati aequalem victrix patiundo futura.
Salve Iuliadum decus, & quae nomine praefers,
Munera certa Deum, unde venis, tecum affer Olympo:
Ac populis quos, Diva, vides tibi pandere portas,
Sis bona, sis felixque tuis, & concipe curam,
Virgine deposita, Matris Patriae, atque Maritae,
Nec te poeniteat confineis jungere terras,
Nec breve iter turbet, neu te iactura propinqua

Saxoniae

Saxonix afficiat, dilecti aut cura Parentis,
Aut Fratrum pietas, desideriumq; Sororum,
Dum patrio fles nata sinu, dum Matris amata
In gremio, Fratrumq; piis complexibus hæres,
Cognatosq; inter carâ cervice moraris,
Dum gemitu simul vrbs triplex, simul ægra supremo
Digressu, & lacrumans vultu intabescit ituræ;
Effusiq; domo cives è mœnibus altis
Prospectant, mixtæque viris longo ordine Matres
Vadentem omnibus faustis, votisque sequuntur.

Hæc etiam ora tibi Patria est, hic gente propinqui,
Hic stirpis pars multa tuæ, pars sanguinis ampla,
Officiis, pactisque, & Legum fœdere juncta,
Hic domus, Hic regio est, vbi nullo tempore abesse
Laudibus à magnis poteris, famâque tuorum.
Ecquis enim Heroum Ascanijs non gaudet amicis?
Quâque ferēs gressum, quoquò tua lumina vertes,
Aut generis socios, aut alto sanguine junctos
Inveries, Maternæ imprimis pignora gentis,
Cognatosq; toros Regum, septemq; virorum,
Quorum multiplici confirmas fœdera vincolo.
Hoc nemus antiquum, sylva hæc est illa vetusta,
Harciniis enata jugis, cui præsidet VRSVS.
Nobilis hæc, nemorumq; Iovi, quæ maxima frondet
ÆSCVLVS est, quam non hyemes, non flabra, nec imbres
Convellunt, immota manet, multosque per annos
Multa virum volvens durando secula vincit:
Quæ fortes latè ramos, & brachia pandens
Huc illuc, media ipsa ingentem sustinet umbram;
Sub quâ casta Fides, sub qua pax aurea gratam,
Et Themis, & Musæ captant, per fata, quietem.
FRAXINVS hæc illa est, mediis pulcherrima sylvis,

Vnde altæ optavêre trabes, anteq̃ue ruentis
Romulidûm LVCI socium ad sacra robora fulcrum,
Vnde sibi stirpes spoliatae compare casti
Materiem petiere Tori, rædasq̃; novellas
Ex voto legere viri, juvenesq̃; senesq̃;
Hinc avus ille tuus Saxo Septemvir, & alter
Marchio septemvir cõsorte statumine plantæ
Ritè Maritarunt viduatas vitibus vltimos;
Septemvirq̃ue Palatinus Fratri, (ecce!) Rudolphi,
Diva, tui, consobriam ex Patruo CASIMIRO
Iunxit & ipse suam: propriamq̃ue dicavit Anhalto
Saxonis Augusti neptem, Regisq̃; proneptem,
Quorum hic & proavus tuus, ille Avus, atq̃; ita per te
Ascaniusq̃; tuus, Princeps, Lanulq̃; Georgus
Coniugio affines fiunt, qui sanguine Fratres;
Tã bene Anhaltinis inter se convenit VRSIS.
Quid loquar? ut Matris frater de nomine CHRISTI
Nomen habens Saxo, dum fata Deusq̃, sinebant
Ensifer, Ascanium gaudentem nomine CHRISTI
Suspexitq̃; ducem, & fratris dilexit amore.
Vnaque non solum Alcanio de nomine tellus
Clarescit, sed laus & gloria gentis Anhalte
Solis vtramq̃; domum meritis fama; replevit.
Nullaq̃; Teutonico (liceat mihi nota fateri)
Sanguine clara domus Pietate & stirpe vetusta,
Antiquaq̃; Fide in tantum processit Honorem.
Omniaque vt desint, quæ rara, & cara feruntur,
Quem sequeris, Patris, Fratrumq̃; idemq̃; sororum,
Matrisq̃; ipsius tuus vxor præstat amorem,
Mox etiam his cunctis quod præstet amore futurus,
Dum ligat vnanimi generis, cordiq̃; toniq̃;
Pace duos Deus, & de binis efficit vnum,

Quod

Quodq; rei caput est, quod classem ante omnia ducit,
Hic caput, hic Frater Christus, communia cuius
Membra sumus, caput & corpus commune professi;
Hic Pater ipse Deus, sanctorum Ecclesia Mater,
Patriaque hic, cuius civem esse amplissima laus est.

Nec tibi religio sit, Religione teneri,
Nobiscumque sacris de fontibus Israelis
Manantes rivos, laticesque haurire salutis;
Quos sancti proceres ante & post secula Christi,
Quos & Lutherus quos & fodere Philippus,
Teutoniaq; ducum vel gloria prima **GEORGVS**
Ascanius, diu quem non trivisse labellum
Pœnituit verbo, populosq; docere, sacraeque,
Esse Sacerdotem Vestæ, Christiq; ministrum.
Non ignara adeo gestamus pectora Veri,
Nec tam aversus equos Sol Christus ab **Ascane terra**
Iungit, ut acculat pietatem ignobile vulgus,
Sætantum crepitu Corybantum, & vocibus aspris,
Vocibus & facibus furiatum, œtroq; canoro.
Nullæ hic insidiæ tales, absiste vereri;
Non Proteus, non Metra latet, rectisq; cothurni
Compositi fabricis. Neu sit dubitabile verum,
Fas mihi sit niveis **CVRRVM** vidisse quadrigis,
Quali more solent res sæpe videre Poëta,
Quò te quò patrias Sponius deducet ad arces;
Quem non Vulcanus, claudus Faber ille Deorum
Nescio quis, scelerata insculpens furtiva Deorum,
Sed manus artificum celatum opus, atque politum
Condidit affibere, atque sacris latus omne figuris
Intus & externis supra distinxit & intra.
Hic ubi picta notis, ubi sculpta, & scripta putabis
Quæ capita, & fidei articulos, (quos dicimus) alma,

Quæ

Quæq; adeò vnanimi æternæ monumenta salutis
Discimus assensa, vobiscumq; ore fatemur.
Principiò, vt Legem Deus edidit ore tonanti
Monte super Sinai, tabulis & marmore scriptam,
Quâq; quid Esse suū, & quid Velle sit, usq; profatur:
Vtq; Evangelij condant nova dogmata Christus,
Iratum flectens Patrem Themidosque rigorem,
Atque luens proprio mundi peccata cruore,
Afferat ut coelo turbam pietate fidelem,

Denique ne ficto, ne te quasi carmine picto,
Atque per ambages, & longa exorsa moremur,
Credimus, (ecce!) Deum in Patrem, cui summa potestas:
Qui mare, qui terras, qui cœlum & cuncta creavit:
Hinc contra Samium, contra Arium, Eunomiumq;
Nestorium contra, contra Eutythis impia scripta,
Impia perpetuâ penitus damnanda liturâ,
Flaccidaque aduersus monstrosi crimina Flacci,
Credimus in Natum, Christum, Patris unicum Iesum,
Æternum, æqualem Dominumq; Deumq; parenti,
Quem Sancto peperit conceptum Flamine Virgo:
Qui passus mala multa, cruci, damnante Pilato,
Affixus, letum subiit: claususq; sepulchro
Infera lustravit loca: surgensque inde revixit,
Sole ter exorto: conscendit ad astra, sedetque
Ad dextram Patris, unde ultor, justusque redibit
Viventum pariter Iudex vitæque carentum.
Contra etiam ac Macedo, & sancti spiraminis hostes,
Credimus in Sanctum Spiramen, sancta piorum
Agmina vbiq; fovens semper, gratisque remitti
Delicta & noxas: dum corpora functa sepulchris
Surgant, & nullis claudatur finibus ævum.

Tum petimus, Superum quæ vult Pater ipse rogari:

Vt

Vt celebrata sui sanctescat gloria, honorque
Nominis: adveniat regnum, fiatque voluntas:
Nos hodie pascat; condonet debita: parcat
Tentando fragiles: defendat ab hoste, malisque.
Certaque nos teneat tanti ut fiducia voti,
Dia salutiferis firmamus pacta sigillis:
Nilque exorcismos, commentaque vana morati,
Rite salutari infantes lustramus in unda.
Oblatos Christo cives, nomenque professos.
Rite celebramus convivia mystica Coenae,
Participes Carnis Christi, tuisque cruoris,
Solius addicti jurare in verba Magistri,
Qui Via, qui Vita est, qui norma & regula Veri.
Sumina carnivorum procul hinc, & rulina, & ora
Cruda Capharnaidum, procul hinc mera signa crepantes:
Missaque Tartareo Cerealis Eleusis ab antro.
Rite magistratum colimus, sanctumque Senatum.
Rite TORVM instruimus, sacra naturamque secuti:
Postquam pacta fides thalami, cum compare Sponsus,
Mularumque choro laetis stipatus amicis
Procedit, delubra petit: comtulque sacerdos
Praefatur superos, thalami praefatur honorem:
Ut Paradisiacis sancitus hic ordo sit hortis,
Dum referebat adhuc Adamus imagine Divos:
Utque sit ante omnes prima haec lex condita leges:
Ut sit amicitiae nervus firmissimus: utque
Natus honestarum tædas è coniuge Christus;
Utque merum conviva è Doridos hauserit urna.
Commodaque enumerat, quot Verna rosaria flores,
Hyblaque habet quot apes, quot sidera continet æther.
Hinc Sponsi officium memorat, munusque Maritæ,
Fata statumque canens, partisque utriusque labores.

E

Ipsa

Ipse eunt, Dominumq; marem agnoscatq;, colatq;
In domo sua domus, ac pareat ultro,
Quaeq; parandi parat, pariatq; & parta tueri
Debet, & assiduam formet sua pignora curam.
Ipse nec est pedibus, ceu nec de vertice sumtam,
Sed costam lateri exemptam, cordiq; propinquam
Noverit, & sociam fido amplectatur amore,
Non aliter cari proprios quam corporis artus;
Sponsa velut Christo est dilecta Ecclesia Sponso,
De lateris recreata haustu, atque extracta cruenti,
Ergo animo iustos obeat dextraq; labores,
Quos & conditio, & vitae quos postulat usus,
Sacrilegi quamvis ob furta luenda parentis
Promolli violam, pro purpureo Narcisso
Carduus, & spinis surgat Palurus acutis,
Lappaq; tribuliq;, interq; nitentia culta
Infelix lolium, & steriles dominantur avenae.
Interea, amborum jungens per mutua dextras,
Foedera in teste Deo ter maiestate corusco,
Sancit, & aeterno jungit duo pectora vinclo,
CONIVGIUMq; vocat porrò, & benedicere pergit,
Inde auro, gemmisq; gravem radiantibus orbem
Sponsa capit digito, memorabile pignus amoris;
Quali mutuiter maectatur dote maritus.
Fausa q; certatim conviva fata precantur.
Tum pietate gravem precibusq; imitantur amicam,
Accincti dapibus, structisque ex ordine mensis,
Postquam prima quies epulis, Genioque litatum,
Gratia Dijs agitur superis, ducibusque benignis!
Differitur placidè; prout cuiq; est copia rerum,
Prout cuiq; est animus, saltatur, ludatur, itur,
Propter dormitur, & caetera sacra sequantur;

Quae

Quæ veneranda sciunt, quibus est ca cura, mariti.
Tu modò, Diva, veni! tibi sacra torulq; paratas
Nec dubita, quoniam fato connubia fiunt,
Hæc fato fieri quoq;, nec sine numine Christi:
Qui te qui multis lectam de millibus unam
VRSO conciliat concordia pace LEÆNAM.
Quæ facies, faciente Deo, cognoscat ut orbis,
Ecquæ progenies, ecquæ divina propago
Venit Anhaltinis semper clementibus aulis,
Semper Atestinis venit sublimibus aulis:
Vota eadem, tanta inter totq; negotia, PATRI
Magnanimo, quem castra vetant cfferre potenti
Marte pedem; patriis prudens vbi consulit oris:
Mente tamen sequitur, generoso pectore præsens,
Promptus, & accinctus, sortemq; in utramq; paratus,
Parcere subjectis, aut debellare superbos.

F I N I S.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

F I N I S

№ 1996.

8

U

ULB Halle 3
 002 063 808

Sh

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!

28 a / 50 / 1996 /

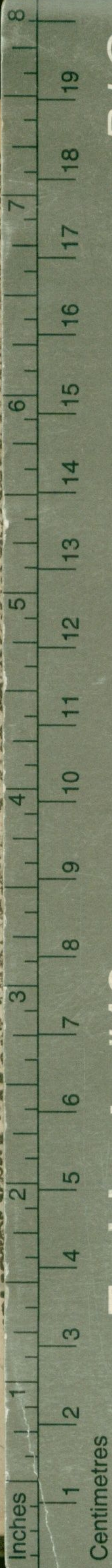
U 8 17

M

DX

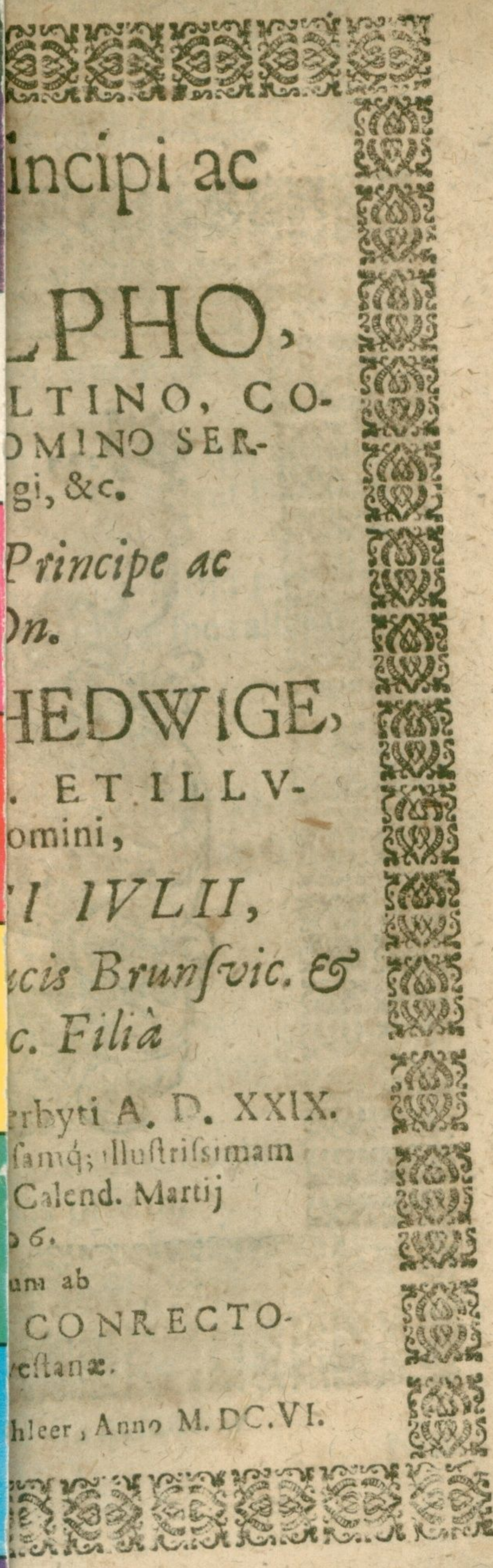
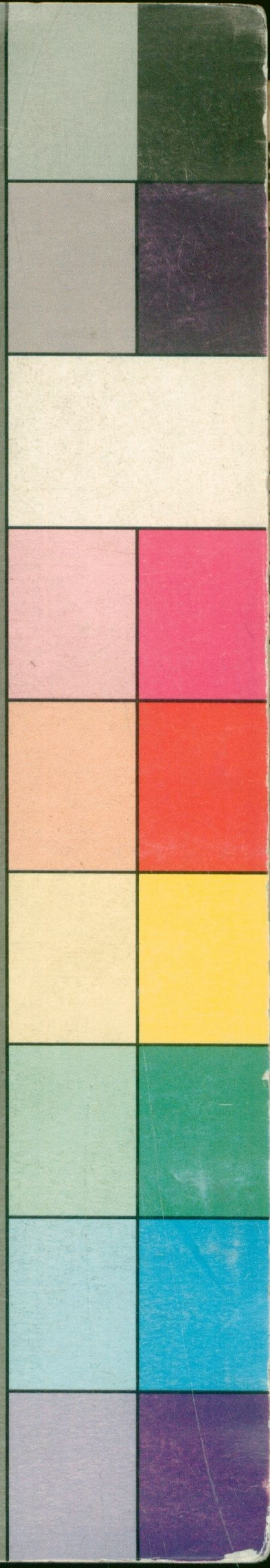

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

80.
100

incipi ac

ALPHO,
LTINO, CO.
OMINO SER-
gi, &c.

Principe ac
on.

HEDWIGE,

. ET ILLV.
omni,

VI IVLII,

icis Brunsvic. &
c. Filia

erbyti A. D. XXIX.

sanq; illustrissimam
Calend. Martij

o 6.

um ab

CONRECTO-
restanae.

hler, Anno M. DC. VI.

